

τῆ ῥύμη ἠνέχθη κατὰ τοῦ προβλήματος, ἐρηνισόμενος ἐνστάσεις τινὰς, γενομένης ἐν Ἰταλίᾳ πρὸς τοῦ Τρόφωνος, καὶ ἀδδὴν γεωμετρῆσας καὶ σχηματογραφῆσας; ὁ τῶς ἀγεωμετρητος. Τὸ γὰρ ὀπωσοῦν γεωμετρεῖν ἐδιδάχθη ἐσίστερον μετὰ τὴν ἐκείθεν φυγὴν, ἐν Λειψίᾳ φοιτήσας τῷ Σεγγέρῳ καὶ μαθητῆς γενόμενος αὐτοῦ ὁ οὐ πρὸ πολλοῦ ἀκούων ὑπὸ τῶν θαυμαζόντων τὰ τούτου ὀκονομικὸς διδάσκαλος.» Καὶ εἰ μὲν ἡ παρεκτροπὴ ἐκ τοῦ κοσμίου καὶ καλῶς ἔχοντος ἐν τοιοῦτοις σεβασμίοις διδασκάλοις λυπεῖ, παρηγορεῖ τοῦλάχιστον ἡ ἐνδειξις ἐπιστημονικῆς ζωῆς ἐν Ἑλλάδι ὑπὸ βαρύτατον δούλειον ἡμαρ, ὅποια δὲν φαίνεται ἐν Ἑλλάδι ἐλευθέρᾳ, μετὰ ἐπόκληρον σχεδὸν ἐξ ἐκείνης τῆς ἐποχῆς ἑκατονταετηρίδα. (Ἡ πρὸς τοὺς σοφοὺς τῆς Ἀκκαδημίας τῆς Πετροπόλεως ἐπιστολὴ τοῦ Βασιλοπούλου εἶναι γεγραμμένη κατὰ τὸ ἀφ' ἧς). Τῶσαῦτα καὶ περὶ τούτου, ἐν παρόδῳ δὲ σημειωθήτω ὅτι I. A. Σέγγερος οὐχὶ ἐν Λειψίᾳ, ἀλλ' ἐν Ἰένῃ, Γοττίγγῃ καὶ Ἄλῃ, ὅσαν ἐμοὶ γνωστὸν, (Καθολ. Βιογρ. T. MA), ἐδίδαξεν.

(577) — Ἑλληνικὸν Ἀλφαβητάριον μετ' ἀκριβοῦς καὶ συντόμου μεθόδου, πλήρης τῶν πρὸς τὴν ὀρθὴν ἀνάγνωσιν ἀναγκαίων, προσφυῶς ἡρμοσμένον κατὰ τὴν Εὐρωπαϊκὴν τάξιν καὶ μέθοδον, φιλοπόνως συνεραμισθὲν ὑπὸ ὁμογενοῦς τινος, καὶ ἰδίᾳ δαπάνῃ τύποις ἐκδοθὲν πρὸς χρῆσιν τῶν κοινῶν Σχολείων τοῦ Γένους· προσετέθησαν καὶ τινὰ χαλκογραφικὰ παραδείγματα πρὸς γύμνασιν τῶν νέων εἰς τὴν Καλλιγραφίαν. Ἐν Βιέννῃ, ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ τυπογραφείου δὲ Χιρσφελδ. 1816. εἰς 8^ο.

(578) — Ἀνθίμου Γαζῆ Λεξικὸν Ἑλληνικόν, πρὸς χρῆσιν τῶν περὶ τοὺς παλαιοὺς συγγραφῆς ἐνασχολουμένων. Ἐκδοσις πρώτη· ἐπιστάσις καὶ διορθώσις Σπυριδῶνος Βλαντῆ. Ἐν Βενετίᾳ, τύποις Μιχαὴλ Γλυκῆ, 1809—1816, Τόμ. 3, εἰς 4^ο μέγα, μετὰ τὴν ἰχνογραφίαν τοῦ συντάκτου.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Παρατήρησας ὁ Γαζῆς, ὅτι ἡ τῶν κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς παρούσης ἑκατονταετηρίδος Ἑλλήνων μελέτη περὶ τὴν ἀρχαίαν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν καὶ φιλολογίαν ἤρξινεν ἡμέραν πρὸ ἡμέραν, καὶ ὅτι ἡ ἑλλειψίς ἐνὸς καλοῦ Λεξικοῦ ἦτον ἐπισηπτή ἀπὸ ὄλους τοὺς πεπαιδευμένους τοῦ ἔθνους, ἀνέλαβεν αὐτὸς τὸ ἔργον